

NOVA FORMACIÓ DELS ENSENYANTS DE SECUNDÀRIA

Només llicenciats amb notes altes podran optar a ser professors d'ESO

El postgrau oferirà 1.500 places a Catalunya, davant les més de 5.000 del curs que desapareix || El títol exigirà una dedicació de 1.800 hores, 12 vegades més que ara, i costarà uns 1.600 euros

JORDI CASABELLA
BARCELONA

Uns 5.000 llicenciats catalans obtindran el mes de juny el certificat d'adaptació pedagògica (CAP) que els habilita per poder fer classes a ESO, Batxillerat i Formació Professional. Són els que han completat un curs de 150 hores durant l'any acadèmic 2007-2008 en una de les set universitats públiques de Catalunya pel qual han pagat aproximadament 500 euros. Els últims 10 anys han estat més de 35.000. Per poder-s'hi inscriure no hi ha proves d'accés ni cap procés de selecció i el percentatge dels que superen el curs amb èxit s'acosta al 100%. Un colador, vaja. Però aquesta porta d'entrada a l'exercici de la docència està a punt de tancar-se. Només li queda un any de vida.

A partir del curs 2009-2010 ocuparà el seu lloc un màster que constarà de 60 crèdits universitaris (unes 1.800 hores de dedicació); per fer-lo s'hauran de desemborsar uns 1.600 euros i només hi podran optar els graduats (que es com es denominaran els futurs llicenciats) que tinguin les millors notes en el seu expedient acadèmic. La raó és molt simple: la Conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa calcula que es podran oferir entre 1.000 i 1.500 places, una xifra que les universitats creuen que, en el millor dels casos, obligarà a descartar la meitat dels aspirants a enrolar-s'hi.

DEMANDA INUSUAL / La demanda que aquest any ha tingut el CAP, on s'han matriculat 5.097 llicenciats, el 70% d'ells concentrats a la Universitat de Barcelona (UB) i a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), no és l'habitual. El fet que, a un any vista de la seva desaparició, aquesta fos la penúltima oportunitat per obtenir el salconduït per convertir-se en professor de secundària en unes condicions molt més avantajoses de les que existiran en el futur ha disparat les sol·licituds. Si no s'hagués donat aquesta situació excepcional, la forquilla de demandants s'hauria mogut entre els 3.000 i els 4.000 llicenciats, com ha anat passant els últims anys, coincideixen a assenyalar les universitats.

Tenint en compte que l'exigència del màster desanimarà una part dels futurs graduats a encaminar els seus passos cap a la docència, es calcula que el raonable seria que a partir

▶▶ Estudiants de la Facultat de Geografia i Història del campus del Raval de la UB.

El certificat d'aptitud pedagògica ha sobreviscut a totes les reformes

▶▶ Malgrat haver-se mostrat ineficax per poder exercir la docència a les aules de secundària, el certificat d'adaptació pedagògica (CAP) ha sobreviscut als embats de les successives reformes educatives des que es va fundar fa prop de quatre dècades. Els títols d'especialització didàctica creats arran de l'aprovació de la LOGSE i que havien de substituir-lo no van acabar d'arrelar mai, amb l'excepció de les Canàries, on l'administració autònoma es va agafar amb interès el desenvolupament de la normativa estatal.

d'ara es registrin entre 2.500 i 3.000 peticions. O potser més, perquè en facultats com les d'Història, on les sortides laborals escassegen (igual que passa als filòlegs, geògrafs, geòlegs, filòsofs, i també als físics, químics i matemàtics), els estudiants continuaran majoritàriament encaminant els seus passos professionals cap a l'exercici de la docència.

PROVA ADDICIONAL / La conselleria no ha descartat que el sedàs d'accés, que es farà a partir de les qualificacions obtingudes pel sol·licitant durant la carrera de grau, vagi acompanyat d'una prova de coneixements, segons reconeix el director general d'Universitats, Joan Majó. «Encara no ho tenim clar», respon quan se li pregunta.

Si és així, els aspirants a cursar el màster de professorat, un dels pocs estudis de postgrau amb efectes pro-

fessionalitzadors del nou edifici universitari adaptat a Europa (en el sentit que serà imprescindible completar-lo per desenvolupar la professió de docent d'ensenyament secundari), s'hauran d'enfrontar a un segon procés de selectivitat molt similar al que se segueix per ingressar per primera vegada a la universitat. La nota d'accés es confeccionaria llavors en base a l'expedient i el resultat de la prova d'accés.

Els que amb tota seguretat s'hauran d'enfrontar a un examen, segons ja s'ha acordat, seran els titulats que a l'hora de cursar el màster escullin una especialització que no es correspongui amb la carrera de grau cursada.

No seran les qualificacions, i potser la superació d'una eventual prova, les dues úniques exigències per ingressar en el màster. També caldrà acreditar el coneixement d'un idioma, que s'haurà d'escollir entre an-

a Finlàndia

EL MIRALL DE L'ÈXIT DOCENT

LA CLAU

☞ Els informes PISA que porta a terme l'OCDE des de l'any 2000 han demostrat que la clau de l'èxit dels excel·lents resultats de l'alumnat de secundària de Finlàndia resideix en la qualitat del professorat. El rigor amb què se selecciona les persones que aspiren a dedicar-se a la docència els ha conferit un prestigi i una autoritat que ha fet fer un tomb als rendiments educatius des que, fa més de tres dècades, el país va convertir en una prioritat la formació dels professors.

EL DÈFICIT

☞ Tots els estudis sobre el sistema educatiu espanyol inclouen entre els motius dels mediocres resultats acadèmics de l'alumnat l'escassa preparació didàctica del professorat, que no ha estat format per divulgar els coneixements que posseeix entre una població cada vegada més heterogènia i molt poc motivada per l'estudi.

glès, francès, italià i alemany, en un grau equivalent al nivell B1 del denominat marc comú europeu de referència per a les llengües. El B1 correspon a una baula de coneixement intermediària, el tercer entre els sis en què es divideix el domini dels idiomes.

PENDENTS DEL FINANÇAMENT / Queda per veure si, una vegada seleccionats els alumnes, la qualitat del màster estarà a l'altura de les expectatives que ha aixecat. Això dependrà en bona mesura de si aconsegueix un finançament adequat dels pressupostos de la Generalitat. Reclutar professors d'institut que imparteixin docència al costat del professorat universitari i que tutel·lin les pràctiques de l'alumnat, cosa que es considera imprescindible, costa uns diners que les universitats no tenen i ni tan sols saben si en podran arribar a disposar. =